

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/21/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121227783
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6121227783.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu: IFIS investiční fond, a.s., IČO: 24 316 717 so sídlom Čechyňská 419/14a, Trnitá, 602 00 Brno, Česká republika, zastúpený: Nosko & Partners s.r.o., IČO: 36 860 107, so sídlom Podjavorinskej 2, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, C. D. E., zastúpená: WEBBER LEGAL, s.r.o., IČO: 50 680 552, so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, o zaplatenie 4.362,81 Eur s príslušenstvom a o zaplatenie zmluvnej pokuty, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 19Csp/35/2021-236 zo dňa 11. marca 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II., IV. a V. **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie istiny úveru v sume 642,25 Eur zastavil podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby. Výrokom II. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 5.636,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.720,56 Eur od 18.08.2022 do zaplatenia s poukazom na § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 52 ods. 1 - 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 2, § 7 ods. 1, § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Výrokom III. žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Výrokom IV. podľa § 335 ods. 1 a 3 CSP zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 19Csp/35/2021 zo dňa 27. 12. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/13/2022 zo dňa 05.04.2022 z dôvodu, že vo veci samej rozhodol tak, že žalobca má právo na úroky a poplatky z poskytnutého úveru, ktorý bol poskytnutý na základe platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výrokom V. priznal žalobcovi proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 90,56 % podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP).

1.2. V odôvodnení uviedol, že pôvodný žalobca (Silverside a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 23.01.2021 domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu úveru v sume 4.362,81 Eur, zmluvné úroky v sume 1.894,29 Eur, zmluvnú pokutu 311 Eur, náklady za upomienky v sume 22 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.459,76 Eur od 08.11.2020 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 368,50 Eur od 8.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 53,83 Eur od 18.02.2018 do 19.02.2018, zo sumy 56,23 Eur od 18.03.2018 do 12.04.2018, zo sumy 35,55 Eur od 18.04.2018 do 14.05.2018, zo sumy 36,43 Eur od 18.05.2018 do 13.06.2018, zo sumy

37,33 Eur od 18.06.2018 do 12.07.2018, zo sumy 38,24 Eur od 18.07.2018 do 13.08.2018, zo sumy 39,04 Eur od 18.08.2018 do zaplattenia, zo sumy 61,53 Eur od 18.09.2018 do zaplattenia, zo sumy 62,48 Eur od 18.10.2018 do zaplattenia, zo sumy 63,45 Eur od 18.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 64,43 Eur od 18.12.2018 do zaplattenia, zo sumy 65,42 Eur od 18.01.2019 do zaplattenia, zo sumy 66,43 Eur od 18.02.2019 do zaplattenia, zo sumy 67,46 Eur od 18.03.2019 do zaplattenia, zo sumy 68,50 Eur od 18.04.2019 do zaplattenia, zo sumy 69,56 Eur od 18.05.2019 do zaplattenia, zo sumy 70,63 Eur od 18.06.2019 do zaplattenia, zo sumy

71,73 Eur od 18.07.2019 do zaplattenia, zo sumy 72,83 Eur od 18.08.2019 do zaplattenia, zo sumy 73,96 Eur od 18.09.2019 do zaplattenia, zo sumy 75,10 Eur od 18.10.2019 do zaplattenia, zo sumy 76,26 Eur od 18.11.2019 do zaplattenia, zo sumy 77,44 Eur od 18.12.2019 do zaplattenia, zo sumy 78,64 Eur od 18.01.2020 do zaplattenia, zo sumy 79,85 Eur od 18.02.2020 do zaplattenia, zo sumy 81,09 Eur od 18.03.2020 do zaplattenia, zo sumy 82,34 Eur od 18.04.2020 do zaplattenia, zo sumy 83,61 Eur od 18.05.2020 do zaplattenia, zo sumy 84,90 Eur od 18.06.2020 do zaplattenia, zo sumy 86,21 Eur od 18.07.2020 do zaplattenia, zo sumy

87,55 Eur od 18.08.2020 do zaplattenia, zo sumy 88,90 Eur od 18.09.2020 do zaplattenia. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca ako obchodná spoločnosť poskytujúca spotrebiteľské úvery poskytol žalovanej ako fyzickej osobe na základe Zmluvy

o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 26.07.2017 spotrebiteľský úver vo výške 5.000 Eur za zmluvný úrok vo výške 18,54 % p.a., ktorý sa žalovaná zaviazala splácať

v pravidelných mesačných splátkach vo výške 128,45 Eur. Žalovaná sa dostala so splácaním do omeškania. Žalobca šiestimi upomienkami č. 1 zo dňa 24.03.2018, 24.04.2018, 24.05.2018, 24.06.2018, 24.07.2018 a 24.08.2018 vyzval žalovanú na zaplattenie dlžnej mesačnej splátky úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle Sadzobníka poplatkov a súčasne upozornil žalovanú, že si uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškáním, t. j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Pôvodný žalobca výzvou s názvom "Posledná výzva" zo dňa 21.09.2018 vyzval žalovanú na zaplattenie dlžnej mesačnej splátky úveru a súčasne upozornil žalovanú, že si od omeškania uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškáním, t. j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania a že pokiaľ dlžná suma akejkôľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaná

v omeškani viac ako 3 mesiace, veriteľ môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu. Žalovaná Poslednú výzvu neprevzala v odbernej lehote, zásielka bola uložená na pošte dňa 26.09.2018. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním Úveru vzniklo žalobcovi právo na zaplattenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy nezaplattenej splátky úveru od prvého dňa omeškania, právo na zaplattenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a.

z dlžnej sumy nezaplattenej splátky úveru od prvého dňa omeškania a na zaplattenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bude vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru od prvého dňa omeškania. Pôvodný žalobca oznámením o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy zo dňa 09.10.2020 oznámil žalovanej, že ku dňu 09.10.2020 pristupuje k zosplatneniu pohľadávky a vyčíslił výšku dlžnej sumy na sumu 6.831,46 Eur

a súčasne vyzval žalovanú na zaplattenie dlžnej sumy. Zároveň upozornil žalovanú na to, že

v prípade, ak dlžnú sumu nezaplattí v stanovenej lehote, žalobca si dlžnú sumu voči žalovanej uplatní súdnou cestou - oznámenie o zosplatnení tak možno považovať aj za predžalobnú výzvu. Žalovaná oznámenie o zosplatnení pohľadávky prevzala dňa 24.10.2020. Žalobca si tak uplatnil voči žalovanej nárok na zaplattenie istiny vo výške 4.362,81 Eur, zmluvných úrokov vo výške 1.894,29 Eur do dňa zosplatnenia úveru, zmluvnej pokuty, zákonných úrokov z omeškania zo súm omeškaných splátok a zmluvnej pokuty, ktorá bola vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru vo výške 368,50 Eur od 08.11.2020 do zaplattenia a nákladov za vystavenie každej z upomienok vo výške 3 Eur a výzvy vo výške 4 Eur, spolu vo výške

22 Eur. Suma istiny vo výške 4.362,81 Eur predstavuje celkovú sumu nezaplattenej istiny úveru ku dňu zosplatnenia úveru, pričom zahŕňa omeškanú časť istiny úveru vo výške 1.903,05 Eur a časť istiny úveru, s platením ktorej sa žalovaná dostala do omeškania až uplynutím lehoty na plnenie po zosplatnení úveru vo výške 2.459,76 Eur.

1.3. Ďalej uviedol, že v rámci upomínacieho konania došlo dňa 10.03.2021 k vydaniu platobného rozkazu a následne pre podaný odpor proti platobnému rozkazu žalovanou, došlo k jeho zrušeniu zo zákona. Žalovaná v odpore uviedla, že predpokladom platného zosplatnenia spotrebiteľského úveru je, že veriteľ konal s odbornou starostlivosťou v zmysle

§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Dôkazné bremeno zaťažuje veriteľa. Žalobca nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia, že by si ako veriteľ splnil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1, ods. 19 až 42 zákona

č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, preto mala za to, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia, že bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a že veriteľovi patria riadne úroky s tým, že je potrebné žalobu zamietnuť. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca si síce vyžiadal správu z databázy nebankového registra klientskych informácií. Nezabezpečil však žiadne informácie týkajúce sa pôžičiek žalovanej

v bankovom sektore a tieto informácie teda ani nebral do úvahy pri overovaní bonity žalovanej. Poskytovateľmi spotrebiteľských úverov sú aj banky a informácie o nich sú evidované v spoločnom registri bankových informácií (SRBI). Veriteľ tak postupoval pri poskytnutí úveru žalovanej ľahkovážne, keď jej ho poskytol aj napriek jej zjavnej neschopnosti splácať. Veriteľ poskytol žalovanej úver sledujúc pri tom len svoj vlastný majetkový prospech. Je to práve veriteľ, ktorý musí konať s odbornou starostlivosťou tak, aby nedochádzalo k prílišnému a nezvládnuteľnému zadĺženiu spotrebiteľa, ktorý sa pod ťarchou svojich finančných problémov bude chcieť z tejto nepriaznivej situácie dostať nešťastným spôsobom, ktorým je len ďalšie zadĺženie, prípadne strata majetku. Žalovaná poukázala, že

v čase uzatvorenia zmluvy so žalobcom splácala nasledovné spotrebiteľské úvery: 1. Zmluva č. 17022014 zo dňa 19.02.2014, ktorú uzatvorila so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., pričom výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 153,04 Eur a celková čiastka predstavovala 8.477,61 Eur, 2. Zmluva č. 013619611161215 zo dňa 18.12.2015, ktorú uzatvorila so spoločnosťou VÚB, a.s., pričom výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 295,40 Eur a celková čiastka predstavovala 31.903,25 Eur, 3. Zmluva

č. 001028011270117 zo dňa 06.02.2017, ktorú uzatvorila so spoločnosťou VÚB, a.s., pričom výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 165,93 Eur, 4. Zmluva č. 6212014102 zo dňa 09.12.2012, ktorú uzatvorila so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., pričom výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 4 % z dlžnej sumy, v čase uzavretia zmluvy zo dňa 26.07.2017 šlo o priemernú splátku vo výške 38,33 Eur. Teda v čase keď žalovaná žiadala o úver, jej finančná situácia bola nasledovná: Žalovaná mala uzavreté štyri splátkové úvery, výška mesačnej splátky týchto dlhov predstavovala 652,70 Eur. Po poskytnutí úveru jej mesačne zďaleka neostávala ani len suma životného minima, dokonca sa dostala do záporných čísel. Úver dostal žalovanú do nezvládnuteľnej finančnej situácie, a to tak, že ju zaťažil bremenom vyšším, ako boli jej skutočné príjmy, keď po splatení všetkých splátok nielenže nezostala žalovanej ani len suma životného minima, ale celkom zjavne bola v mínusových číslach a bolo zjavné, že nebude schopná poskytnutý úver splatiť. Veriteľ musel v čase poskytovania úveru žalovanej ako kvalifikovaný dodávateľ služby vedieť o jej finančnej situácii, a teda aj predpokladať negatívny dopad ďalšieho jej zadĺženia, ktorý samozrejme nastal, keďže žalovaná prestala zvládať splácať splátky úveru. Takéto nepoctivé správanie žalobcu, celkom zjavne predstavuje zneužitie práva, ktoré nemá právo na právnu ochranu a predstavuje procesnoprávnu sankciu za porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou (bod 44. rozsudku SD EÚ vo veci C-565/12). Hmotnoprávnou sankciou je nielen bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ale aj neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to jednak pre rozpor s dobrými mravmi, jednak pre rozpor so zákonom. V tomto kontexte vzniesla žalovaná aj námietku premlčania v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe, keďže od uzavretia zmluvy, resp. od poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej veriteľ vedel, že sa bezdôvodne obohacuje.

1.4. Žalobca poukázal, že zákon o spotrebiteľských úveroch predpokladá, že vo vzťahu ku skúmaniu schopnosti spotrebiteľa splácať je potrebná súčinnosť veriteľa so spotrebiteľom. Žalobca posúdil údaje, ktoré boli poskytnuté žalovanou na účely skúmania schopnosti splácať úver, a to 1/ Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 19.07.2017, z ktorej je zrejмый priemerný čistý mesačný príjem žalovanej pred poskytnutím úveru vo výške 794 Eur; spoločné výdavky žalovanej vo výške 601,35 Eur; spoločné voľné zdroje žalovanej vo výške 192,65 Eur. Žalovaná čestne vyhlásila, že nebol na ňu alebo na jej majetok vyhlásený konkurz alebo povolená reštrukturalizácia, nie je v omeškaní s plnením svojich záväzkov voči iným veriteľom, nie je politicky exponovanou osobou a nie je vedený súdny spor alebo iné súdne alebo administratívne či iné konanie, ktoré by mohlo ovplyvniť jej schopnosť splniť záväzky zo záväzkového vzťahu. 2/ Písomné potvrdenie zamestnávateľa o príjme zo dňa 04.07.2017, z ktorého vyplynulo, že priemerný čistý mesačný príjem žalovanej za posledné tri kalendárne mesiace bol vo výške 794 Eur mesačne. 3/ Detail pohybu na účte žalovanej zo dňa 12.07.2017, z ktorého vyplynulo, že žalovanej bol za predchádzajúci mesiac vyplatený čistý mesačný príjem vo výške 757,76 Eur. 4/ Výplatná páska za obdobie 05/2017, z ktorej vyplynulo, že žalovaná mala v mesiaci 05/2017

čistý mesačný príjem vo výške 744,27 Eur. Veriteľ vykonal aj vlastné šetrenie za čelom zistenia schopnosti žalovanej ako spotrebiteľa splácať úver, a to lustráciou žalovanej v Registri - CRIF - nebankových subjektov a Registri úverov. Na základe výstupu bolo zistené, že žalovanej boli dňa 13.08.2016 poskytnuté dva spotrebiteľské úvery z nebankových subjektov, pričom oba úvery zanikli ku dňu 28.02.2017. Bolo tak zrejmé, že žalovanej nebol poskytnutý žiaden bankový úver. Žalovaná preukázala splatenie troch pôžičiek a úverov z nebankových subjektov, a to 1) Detailom obratu zo dňa 03.07.2017 vo vzťahu k záväzku voči spoločnosti MINIHOOTOVOSTĚ, a.s. v sume 375 Eur, 2) Detailom obratu zo dňa 06.07.2017 vo vzťahu k záväzku voči spoločnosti Friendly Finance v sume 639,37 Eur, 3) Detailom obratu zo dňa 10.07.2017 vo vzťahu k záväzku voči spoločnosti Finzo v sume 350 Eur. Na základe posúdenia všetkých vstupných údajov bola interným systémom žalobcu, ktorý je certifikovaný a dohliadaný Národnou bankou Slovenska, vyhodnotená maximálna možná mesačná splátka v sume 188,54 Eur. Bolo tak nepochybné, že žalovaná dosahovala dostatočné vysoké čisté mesačné príjmy na zabezpečenie všetkých svojich mesačných výdavkov, aj na zabezpečenie splácania mesačných splátok Úveru dohodnutých v Zmluve vo výške 128,45 Eur.

1.5. Na základe návrhu žalovanej súd prvej inštancie uznesením zo dňa 27.12.2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým pôvodnému žalobcovi uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy a iných príjmov žalovanej z Dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi pôvodným žalobcom a žalovanou dňa 26.07.2017 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere

č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.07.2017, a to nad rámec zrážok po 128,45 Eur mesačne, pričom zrážky zo mzdy môže žalobca realizovať iba na úhradu istiny úveru vo výške 5.000 Eur poskytnutého žalovanej na základe uvedenej Zmluvy a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V priebehu konania bol na majetok pôvodného žalobcu Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.09.2022, sp. zn. 31K/25/2022 vyhlásený konkurz. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR č. 187/2022 zo dňa 29.09.2022. Konkurzný správca úpadcu UBC 2020 k.s. dňa 27.06.2023 udelil súhlas na pokračovanie

v konaní podľa § 47 ods.1 zákona č. 7/2005 Z. z. Na základe návrhu žalobcu - správcu úpadcu zo dňa 18.03.2024 a na základe preukázaného postúpenia pohľadávky na súčasného žalobcu, súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16.08.2024 pripustil, aby do konania vstúpil na miesto pôvodného žalobcu súčasný žalobca. Tento podaním zo dňa 12.07.2024 vzal žalobu v časti istiny vo výške 642,25 Eur späť z dôvodu započítania úhrad splátok žalovanej dňa 08.10.2021 vo výške 128,45 Eur, dňa 09.11.2021 vo výške 128,45 Eur, dňa 09.12.2021 vo výške 128,45 Eur, dňa 07.01.2022 vo výške 128,45 Eur a dňa 09.02.2022 vo výške 128,45 Eur.

1.6. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pôvodný žalobca ako dodávateľ a veriteľ a žalovaná ako spotrebiteľ a dlžník dňa 26.07.2017 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 950309089, na základe ktorej úpadca poskytol žalovanej bezúčelový bezhotovostný úver vo výške 5.000 Eur za zmluvný úrok 18,54 % ročne. Žalovaná sa zaviazala úver spolu s úrokom vrátiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 128,45 Eur, splatných do 17. toho dňa

v mesiaci, s dátumom prvej splátky 17.09.2017 a poslednej splátky dňa 17.08.2022 pri ročnej percentuálnej miere nákladov 19,62 % s priemernou RPMN na trhu vo výške 14,84 %

a s celkovou čiastkou na úhradu vo výške 7.707 Eur a dojednanou úrokovou sadzbou pre prípad omeškania vo výške 5 % ročne. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd prvej inštancie preukázané, že úver bol čerpaný v plnej výške 5.000 Eur a žalovaná uhradila do 09.02.2022 splátky v celkovej výške 2.082,95 Eur. Z listu veriteľa zo dňa 21.09.2018 označeného ako posledná výzva bolo preukázané, že veriteľ oznámil žalovanej, že eviduje nedoplatok na splátkach úveru v celkovej výške 235,35 Eur (bez konkretizácie omeškaných splátok)

a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy s upozornením na možnosť zosplatnenia celého dlhu. Túto zásielku veriteľ žalovanej doručoval, pričom žalovaná si zásielku na pošte neprevzala. Súd prvej inštancie zistil, že veriteľ upomienkami zo dňa 24.03.2018, 24.04.2018, 24.05.2018, 24.06.2018, 24.07.2018 a 24.08.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle Sadzobníka poplatkov

a súčasne žalovanú upozornil, že si uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t. j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Z listu veriteľa zo dňa 09.10.2020 bolo preukázané, že veriteľ oznámil žalovanej, že využíva svoje zákonné právo a pristupuje k zosplatneniu pohľadávky ku dňu 09.10.2020. V zosplatnení nie je uvedené, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky, využil veriteľ toto oprávnenie. Potvrdenie o doručení uvedených listín vyplýva z

listinných dôkazov v spise. Z listinných dôkazov ďalej vyplynulo, že veriteľ pred poskytnutím úveru skúmal osobné pomery žalovanej, najmä jej rodinný stav, zdroj a výšku príjmov, pravidelné výdavky. Veriteľ pred poskytnutím úveru nahliadol do registra CRIF - nebank a RegistraÚverov s.r.o., z ktorého vyplývalo, že žalovaná v registri úverov nemala žiadny záznam a v registri nebankových úverov mala dva záznamy, pričom sa jednalo o úverové vzťahy zaniknuté dňa 28.02.2017. Ďalej vyplynulo, že žalovaná dňa 18.12.2015 uzatvorila s bankou VÚB a. s. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička", na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 22.000 Eur s mesačnou splátkou v sume 295,40 Eur od 15.01.2016 do 15.12.2024. Tiež žalovaná dňa 09.12.2012 uzatvorila so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (Clubcard kreditná karta), na základe ktorej pravidelne čerpala a splácala od 09.12.2012 do 16.08.2018 revolvingový spotrebiteľský úver. Celkovo v tomto období čerpala 6.051,42 Eur a na splátkach uhradila 5.664 Eur. Ďalej vyplynulo, že žalovaná dňa 19.02.2014 uzatvorila so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. Zmluvu o poskytnutí pôžičky, za účelom vyplatenia jej záväzkov voči štyrom veriteľom v celkovej výške 4.654,95 Eur. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splatiť v mesačných splátkach vo výške 148,37 Eur do novembra 2018.

1.7. Súd prvej inštancie zistil, že pôvodný žalobca a žalovaná platne uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahovala všetky náležitosti podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že úver bol čerpaný v plnej výške 5.000 Eur. Žalobca si po čiastočnom späťvzati žaloby uplatnil právo na vrátenie nevrátenej časti istiny poskytnutého úveru v sume 3.720,56 Eur spolu s úrokom v sume 1.894,29 Eur, zmluvnú pokutu v sume 311 Eur a poplatky za vystavené listové upomienky v sume 22 Eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy vo výške 2.938,951 Eur od 08.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 53,83 Eur od 18.02.2018 do 19.02.2018, zo sumy 56,23 Eur od 18.03.2018 do 12.04.2018, zo sumy 35,55 Eur od 18.04.2018 do 14.05.2018, zo sumy 36,43 Eur od 18.05.2018 do 13.06.2018, zo sumy 37,33 Eur od 18.06.2018 do 12.07.2018, zo sumy 38,24 Eur od 18.07.2018 do 13.08.2018, zo sumy 39,04 Eur od 18.08.2018 do 08.10.2018, zo sumy 61,53 Eur od 18.09.2018 do 08.10.2021, zo sumy 27,88 Eur od 18.10.2018 do 08.10.2021, zo sumy 34,06 Eur od 09.10.2021 do 09.11.2021, zo sumy 63,45 Eur od 18.11.2018 do 09.11.2021, zo sumy 30,94 Eur od 18.12.2018 do 09.11.2021, zo sumy 33,49 Eur od 10.11.2021 do 09.12.2021, zo sumy 65,42 Eur od 18.01.2019 do 09.12.2021, zo sumy 29,54 Eur od 18.02.2019 do 09.12.2021, zo sumy 36,89 Eur od 10.12.2021 do 07.01.2022, zo sumy 67,46 Eur od 18.03.2019 do 07.01.2022, zo sumy 24,10 Eur od 18.04.2019 do 07.01.2022, zo sumy 44,40 Eur od 08.01.2022 do 09.02.2022, zo sumy 69,56 Eur od 18.05.2019 do 09.02.2022, zo sumy 14,49 Eur od 18.06.2019 do 09.02.2022, zo sumy 56,14 Eur od 10.02.2022 do dňa zaplatenia, zo sumy 71,73 Eur od 18.07.2019 do dňa zaplatenia, zo sumy 72,83 Eur od 18.08.2019 do dňa zaplatenia, zo sumy 73,96 Eur od 18.09.2019 do dňa zaplatenia, zo sumy 75,10 Eur od 18.10.2019 do dňa zaplatenia, zo sumy 76,26 Eur od 18.11.2019 do dňa zaplatenia, zo sumy 77,44 Eur od 18.12.2019 do dňa zaplatenia, zo sumy 78,64 Eur od 18.01.2020 do dňa zaplatenia, zo sumy 79,85 Eur od 18.02.2020 do dňa zaplatenia, zo sumy 81,09 Eur od 18.03.2020 do dňa zaplatenia, zo sumy 82,34 Eur od 18.04.2020 do dňa zaplatenia, zo sumy 83,61 Eur od 18.05.2020 do dňa zaplatenia, zo sumy 84,90 Eur od 18.06.2020 do dňa zaplatenia, zo sumy 86,21 Eur od 18.07.2020 do dňa zaplatenia, zo sumy 87,55 Eur od 18.08.2020 do dňa zaplatenia, zo sumy 88,90 Eur od 18.09.2020 do dňa zaplatenia a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bola vyčíslená ku dňu zosplatenia úveru dňa 09.10.2020 vo výške 368,50 Eur od 08.11.2020 do zaplatenia.

1.8. Súd prvej inštancie konštatoval nedôvodnosť obrany žalovanej, že veriteľ pred poskytnutím úveru riadne neskúmal jej bonitu, čím mal hrubo porušiť svoje povinnosti a nebol tak oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a nemal právo na úroky a poplatky z úverového vzťahu. Z listinných dôkazov vyplynulo, že veriteľ riadne posudzoval a overoval príjem žalovanej, keďže od nej požadoval potvrdenie jej zamestnávateľa o výške jej čistého príjmu za posledné tri mesiace pred poskytnutím úveru, vrátane potvrdenia o prípadných vykonávaných zrážkach zo mzdy (neboli zamestnávateľom potvrdené). Takisto žalovaná predložila výplatné pásky za posledné tri mesiace pred čerpaním úveru, vrátane potvrdenia o prijatí mzdy na jej bankový účet. Samotná žalovaná vyplnila a podpísala písomnú žiadosť o poskytnutie úveru dňa 19.07.2017, v ktorej uviedla, že pracuje ako predavačka od 01.09.2015, má celkové výdavky 601,35 Eur a voľné zdroje v sume 192,65 Eur mesačne, neplánuje ísť do dôchodku, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je rozvedená, nie je

v omeškaní s plnením svojich záväzkov voči iným veriteľom, nie je voči nej vedený žiadny súdny spor ani iné súdne konanie, ktoré by mohlo mať vplyv na jej schopnosť plniť záväzky. Tiež prehlásila, že všetky údaje uviedla pravdivo a nič nezamlčala. Veriteľ okrem týchto skutočností nahliadol dňa 19.07.2017 do registra bankových aj nebankových úverov, pričom z lustrácie nevyplývalo, že by žalovaná mala existujúce záväzky voči bankám alebo nebankovým poskytovateľom spotrebiteľských úverov. Za situácie, že žalovaná vedome zamlčala svoje existujúce záväzky (čím sa mohla dopustiť aj trestného činu úverového podvodu podľa § 222 Trestného zákona) a za súčasného nahliadnutia do registra bankových aj nebankových úverov veriteľom (aj keď jeho výsledok zrejme nezodpovedal skutočnosti), by bolo podľa súdu prvej inštancie nespravodlivé, aby konštatoval, že veriteľ porušil svoju povinnosť riadneho skúmania bonity žalovanej pred poskytnutím úveru. Súd prvej inštancie takisto nezistil ani porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 zákona o spotrebiteľských úveroch zo strany veriteľa, čo by mohlo mať za následok hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 a následne bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie uzavrel, že veriteľ si pred poskytnutím úveru žalovanej splnil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

1.9. Súd prvej inštancie následne posudzoval, či veriteľ platne vyhlásil tzv. predčasnú (mimoriadnu) splatnosť úveru listom zo dňa 09.10.2020. Mal za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru nebolo platné, pretože veriteľ neuviedol (nekonkretizoval), pre ktorú omeškanú splátku využil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Poukázal na aktuálnu judikatúru. Dôvod neplatnosti tohto vyhlásenia by podľa súdu prvej inštancie spočíval aj v tom, že výzva, ktorá prechádzala tomuto vyhláseniu, teda list veriteľa z 21.09.2018, takisto neobsahovala údaj o tom, s ktorou konkrétnou splátkou a v akej výške bola žalovaná v omeškaní. Následne však splatnosť celého úveru nastala podľa zmluvného dojednanja o konečnej splatnosti celého úveru, t. j. dňa 17.08.2022. Od nasledujúceho dňa bola žalovaná v omeškaní so zaplatením celej nesplatenej istiny úveru a celého dojednaného úroku. Ku dňu splatnosti úveru mala žalovaná záväzok vrátiť veriteľovi istinu úveru v celkovej výške 5.000 Eur a dojednané úroky v sume 2.707 Eur. Žalovaná zaplatila celkovo sumu 2.082,95 Eur. Žalovaná je tak v omeškaní so zaplatením sumy 5.624,05 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatnil právo na istinu v sume 3.720,56 Eur a úroky v sume 1.894,29 Eur (spolu 5.614,85 Eur), súd prvej inštancie jeho žalobný návrh neprekročil a žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 5.614,85 Eur.

1.10. Súd prvej inštancie mal tiež za preukázané, že veriteľ vystavil žalovanej celkovo šesť listových upomienok v období od 24.03.2018 do 24.08.2018, ktorými ju vyzýval na zaplatenie omeškaných splátok úveru a jednu výzvu pred zosplatením úveru zo dňa 21.09.2018. Žalobca preukázal ich doručovanie poštou žalovanej a predložil aj Sadzobník poplatkov s podpisom žalovanej, ktorá jeho obsah zobrala na vedomie. Z neho vyplývalo, že poplatok za jednu listovú upomienku je vo výške 3 Eur a poplatok za listovú upomienku s informáciou o zosplatení je vo výške 4 Eur. Spolu je tak žalovaná povinná zaplatiť poplatky za tieto upomienky v sume 22 Eur.

1.11. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s plnením peňažného dlhu, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, a to z dlžnej sumy istiny úveru vo výške 3.720,56 Eur odo dňa nasledujúceho po splatnosti celého dlhu žalovanej, t. j. od 18.08.2022 vo výške 5 % ročne podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

1.12. Súd prvej inštancie konštatoval, že pohľadávka nie je premlčaná s tým, že žaloba bola na Okresnom súde Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania podaná dňa 23.01.2021, pričom žalovaná ešte dňa 13.08.2018 splatila 11. splátku úveru, ktorá bola splatná dňa 17.07.2018. Dĺžka premlčacej doby je v trvaní troch rokov od splatnosti pohľadávky. Celková splatnosť pohľadávky nastala až v priebehu konania.

1.13. Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky na žalobcu súd prvej inštancie poukázal na § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie. V danom prípade bola pohľadávka veriteľa postúpená konkurzným správcom v rámci vyhláseného konkurzu na majetok pôvodného veriteľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.01.2024.

1.14. Súd prvej inštancie žalobu zamietol v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty podľa čl. IX bod 1 a bod 4 Zmluvy v sume 311 Eur, nakoľko rovnaké zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute bolo už judikované zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná zmluvná podmienka a nevidel dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. Občiansky zákonník navyše normuje zákaz ich ďalšieho používania (§ 53a Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti uplatnených úrokov z omeškania z jednotlivých čiastkových omeškaných splátok úveru (tabuľka úrokov z omeškania v žalobe), nakoľko žalobca neunesol ani bremeno tvrdenia o tom, ako dospel k výške istín, z ktorých si uplatnil úrok z omeškania. Žalobca postupoval vo vzťahu k úrokom z omeškania zmätočne od začiatku konania, keďže až na základe dvoch výziev v rámci upomínacieho konania na tretíkrát ustálil istiny úrokov z omeškania, ktoré si uplatnil. Konajúci súd však ani na základe posledného doplnenia žaloby nemohol konštatovať, že žalobca uniesol bremeno tvrdenia tejto časti uplatneného nároku.

V prípade úrokov z omeškania žalobca odkazoval na Prílohu k oznámeniu o zosplatnení pohľadávky, z ktorej si mal súd prvej inštancie zrejme vyvodiť prečo a ako si žalobca uplatňuje úroky z omeškania uvedené v tabuľke. Úlohou súdu je však dokazovanie a právne posúdenie sporu, resp. skutkového stavu a nie kontrola tabuliek a vyvodzovanie záverov z nich.

1.15. Argumentáciu žalovanej, že žalobca v priebehu konania vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 31.05.2021 zmenil žalobu, mal súd prvej inštancie za nedôvodnú s tým, že žalobca žalobu nezmenil v zmysle § 140 CSP, iba reagoval na argumentáciu žalovanej v odpore. Neuplatnil si ani iný nárok, ani tento nárok neodôvodňoval inými skutkovými okolnosťami (rovnako sa jednalo o pohľadávku - zmluvné plnenie z rovnakej zmluvy o spotrebiteľskom úvere), iba rozšíril svoju argumentáciu s prihliadnutím na prostriedky procesnej obrany žalovanej (argumentoval, že neporušil povinnosť skúmania bonity žalovanej pred poskytnutím úveru, čo namietla žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu).

1.16. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci v zmysle § 255 ods. 2 CSP. Žalobca žalobou uplatnil istinu spolu s vyčíslenými úrokmi, poplatkami a zmluvnou pokutou v sume 6.590,10 Eur. Bol úspešný v rozsahu 5.636,85 Eur. Žalovaná zavinila zastavenie konania (žalobca vzal žalobu späť v dôsledku úhrady tejto časti žalovanej sumy počas konania) v rozsahu 642,25 Eur. Celkový úspech žalobcu v konaní tak predstavuje sumu 6.279,10 Eur, t. j. 95,28 %. Pomer úspechu a neúspechu sporových strán je tak 90,56 % v prospech žalobcu.

2.1. Proti rozsudku do výrokov II., IV. a V. podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP a navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu, zaviazá žalobcu zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % a zruší výrok IV. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zrušil neodkladné opatrenie.

2.2. Žalovaná s poukazom na § 11 ods. 2, § 7 ods. 1 - 42 zákona č. 129/2010 Z. z. namietala, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ktoré ustanovenia súd prvej inštancie na prejednávanej vec aplikoval. Rozsudok je nedostatočne odôvodnený a vo výsledku nesprávny, pretože žalobca v konaní neunesol ani bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno, že by splnil citované ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, čím sa spotrebiteľský úver musí považovať za bezúročný a bez poplatkov a nebola daná možnosť veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Poukázala, že vo svojom stanovisku zo dňa 16.07.2021 vzniesla prostriedky procesnej obrany spočívajúce v tom, že žalobca uplatnil nové prostriedky procesného útoku a odkazuje na dokumenty, ktoré podľa žalobcu preukazujú splnenie povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, pričom uvedené považuje za doplnenie rozhodujúcich skutočností, a teda neprípustnú zmenu žaloby v zmysle § 294 CSP. Zároveň uviedla, že veriteľ porušil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou. Žalobca si síce vyžiadal správu z databázy/nebankového registra klientskych informácií, ale nezabezpečil si žiadne informácie týkajúce sa pôžičiek v bankovom sektore a tieto informácie teda ani nebral do úvahy pri overovaní bonity žalovanej. Je všeobecne známe, že poskytovateľmi úveru v SR sú predsa nielen nebankové spoločnosti, ale aj banky. Informácie o týchto sú evidované

v spoločnom registri bankových informácií (SRBI), ktorý je spravovaný SBCB – Slovak Banking Credit Bureau (SBCB), s.r.o. (<http://www.sbc.sk/>). Navyše, veriteľ nezohľadnil nielen výdavky na bankové spoločnosti, ale ani iné výdavky, pričom je zrejmé, že bežný človek musí mať okrem splátky bankových a nebankových produktov vo svojom živote aj iné výdavky. Žalobca ako veriteľ postupoval pri poskytovaní

úveru žalovanej ľahkovážne, keď mu tento poskytol aj napriek jeho zjavnej neschopnosti splácať poskytnutý úver. Veriteľ poskytol žalovanej úver sledujúc pri tom len svoj vlastný majetkový prospech. Je to práve veriteľ, ktorý musí konať s odbornou starostlivosťou, tak aby nedochádzalo k prílišnému a nezvládnuteľnému zadĺženiu spotrebiteľa, ktorý sa možno pod ťarchou svojich finančných problémov bude chcieť z tejto nepriaznivej situácie dostať nešťastným spôsobom, ktorým je len ďalšie zadĺženie, prípadne strata majetku. Žalobca sa napriek zjavnému protiprávnemu konaniu domáhal súdnej ochrany svojich práv vyplývajúcich zo zákona, a to napriek skutočnosti, že žalovaná ako spotrebiteľ v čase uzatvorenia zmluvy so žalobcom (26.07.2017) splácala nasledovné spotrebiteľské úvery: 1. Zmluva č. 17022014 zo dňa 19.02.2014 uzatvorená so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., pričom výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 153,04 Eur a celková čiastka predstavovala 8.477,61 Eur,

2. Zmluva č. 013619611161215 zo dňa 18.12.2015 uzatvorená so spoločnosťou VÚB, a.s., pričom výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 295,40 Eur a celková čiastka predstavovala 31.903,25 Eur, 3. Zmluva č. 001028011270117 zo dňa 06.02.2017 uzatvorená so spoločnosťou VÚB, a.s., pričom výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 165,93 Eur, 4. Zmluva č. 6212014102 zo dňa 09.12.2012 uzatvorená so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., pričom výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 4 % z dlžnej sumy,

v čase uzavretia zmluvy zo dňa 26.07.2017 šlo o priemernú splátku vo výške 38,33 Eur.

V súčte tak bola žalovaná povinná uhradiť mesačne čiastku 652,70 Eur. Z výplatnej pásky žalovanej vyplýva, že čistý príjem za 03/2017 predstavoval 635,09 Eur, čistý príjem za 04/2017 predstavoval 937,62 Eur a čistý príjem za 05/2017 predstavoval 744,27 Eur.

V priemere 772,33 Eur mesačne. Životné minimum, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu od 1. júla 2017 bolo vo výške 199,48 Eur/mesačne. V čase keď žalovaná žiadala o úver mala uzavreté 4 splátkové úvery, výška mesačnej splátky týchto dlhov predstavovala 652,70 Eur. Pri priaznivej mesačnej finančnej situácii žalovanej jej po poskytnutí úveru zo strany veriteľa na život mesačne zďaleka neostávala ani len suma životného minima, dokonca sa jednoznačne dostala do záporných čísel. Je teda zjavné, že úver poskytnutý žalobcom dostal žalovanú do nezvládnuteľnej finančnej situácie, a to tak, že ju zaťažil bremenom vyšším, ako boli jej skutočné príjmy, keď po splatení všetkých splátok nielenže nezostala žalovanej ani len suma životného minima, ale celkom zjavne bola v mínusových číslach a bolo zjavné, že nebude schopná poskytnutý úver splatiť. Posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver je mimoriadne dôležitá povinnosť veriteľa ako poskytovateľa spotrebiteľského úveru. Mala za to, že takéto nepoctivé správanie žalobcu, celkom zjavne predstavuje zneužitie práva, ktoré nemá v zmysle čl. 5 CSP nárok na právnu ochranu a predstavuje procesnoprávnu sankciu za porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou. Hmotnoprávnou sankciou je nielen bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ale aj neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to jednak pre rozpor s dobrými mravmi, jednak pre rozpor so zákonom. V tomto kontexte vzniesla aj námietku premlčania v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe, keďže od uzavretia zmluvy, resp. od poskytnutia finančných prostriedkov žalobca vedel, že sa bezdôvodne obohacuje. Žalovaná s poukazom na body 38.-40. a 49. odôvodnenia mala za to, že súd prvej inštancie na uvedené prostriedky procesnej obrany nedáva žiadnu presvedčivú odpoveď ani žiadnu dostatočne odôvodnenú odpoveď. Na viacerých miestach súd prvej inštancie uviedol, že veriteľ nahliadol do bankových a nebankových úverov. Mala za to, že ide o zásadne nesprávne zistenie, pretože z vykonaných dôkazov tento záver nevyplýva, minimálne vo vzťahu k bankovým registrom. Žalovaný predložil iba výpisy s registrov CRIF – nebank

a RegisterÚverov s.r.o. Z týchto dôkazov nevyplýva, že by sa jednalo o bankové registre a že by sa jednalo o registre, do ktorých nahliadnuť je veriteľ povinný podľa § 7 ZoSÚ. Záver súdu prvej inštancie, že za situácie, keď žalovaná vedome zamlčala svoje existujúce záväzky a za súčasného nahliadnutia do registra bankových aj nebankových úverov, by bolo nespravodlivé, aby skonštatoval, že veriteľ porušil svoju povinnosť riadneho skúmania bonity žalovanej pred poskytnutím úveru, je preto nesprávny. Tento záver je nesprávny aj z dôvodu, že ak by aj spotrebiteľ zamlčal informáciu o svojich výdavkoch, uvedené nemôže zbavovať veriteľa za následky porušenia jeho povinností podľa § 7 a § 11 ods. 2 ZoSÚ. Obdobne, ak súd prvej inštancie uviedol, že nezistil ani porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 zákona o spotrebiteľských úveroch zo strany veriteľa, čo by mohlo mať za následok hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 a následne bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, považovala žalovaná tento záver za nesprávny, nakoľko žalobca nepreukázal splnenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42, ani § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň uviedla, že žiadosť a vyhlásenia v nej sú formulárový dokument veriteľa, pripravený veriteľom bez možnosti spotrebiteľa vplyvať na jeho obsah.

2.3. Ďalej s poukazom na body 20., 41., 42. a 44. rozsudku namietala, že súd prvej inštancie rozhodol ultra petitem s tým, že žalobca v žalobe tvrdil, že veriteľ a žalovaná uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom

úvere a nakoľko žalovaná prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, veriteľ úver predčasne zosplatnil a od žalovanej v žalobnom petite požadoval zaplatenie zosplatnenej istiny s príslušenstvom. Predmet a obsah sporu je určený zásadne žalobou, ktorá je v plnej kompetencii žalobcu. Žalobca v žalobe požadoval tam vyčíslené plnenie spolu s príslušenstvom z dôvodu, že došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti. Súd prvej inštancie mal za to, že výzva neobsahuje označenie tej splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní a pre ktorú môže dôjsť k zosplatneniu spotrebiteľského úveru a k neplatnému zosplatneniu úveru, avšak namiesto toho, aby žalobu zamietol ako nedôvodnú, priznal ultra petitem žalobcovi nárok aj na nezaplatené splátky spotrebiteľského úveru.

Z obsahu žaloby je zrejmé, že predmetom žaloby je priznanie plnenia v dôsledku právneho úkonu žalobcu – predčasného zosplatnenia, a nie zaplatenie jednotlivých splátok, avšak súd prvej inštancie sám, ex offo, priznal žalobcovi aj splátky, pričom žalobca tieto v žalobe ani len nežiadal priznať. Súd prvej inštancie zároveň žalobcovi priznal aj úrok z omeškania

z nezaplatených splátok spotrebiteľského úveru, a to aj napriek tomu, že žalobca požadoval zaplatenie celého dlhu a inicioval súdne konanie, v ktorom tvrdil, že úver platne zosplatnil

a od žalovanej požadoval zaplatenie celého dlhu. Samotný žalobca tak uviedol žalovanú ako spotrebiteľa do omylu – minimálne doručením žaloby. Neplatenie riadnych splátok včas, ak žalobca tieto ani nepožadoval a neprijímal a požadoval okamžité zaplatenie celého dlhu, nemôže byť pripísané na ťarchu spotrebiteľa, ale na ťarchu veriteľa. Priznanie úroku

z omeškania z nezaplatených splátok je tak rozporné s dobrými mravmi.

2.4. Za nesprávny považovala záver o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko postúpenie pohľadávky bolo v rozpore s § 17 ods. 1 ZoSÚ.

2.5. Žalovaná napadla tiež výrok o trovách konania s tým, že nie je vecne správny vzhľadom na nesprávnosť výroku II. a je v zjavnom rozpore s rozsudkom Súdneho dvora

v spojených veciach C-224/19 a C-259/19 zo 16. júla 2020 a rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 335/2023. Žalobca svoj nárok odvodzoval od platného zosplatnenia spotrebiteľského úveru, v čom ale úspešný nebol, nakoľko spotrebiteľský úver nebol zosplatnený platne. Žalobca v žalobe nepožadoval zaplatenie splátok a tieto mu boli priznané len v dôsledku plynutia času a nad rámec žalobného petitu, ale požadoval celé (zosplatnené) plnenie, teda aj úroky a poplatky, na ktoré nemal nárok. Je tak zjavné, že spotrebiteľ bol v konaní v zásade úspešný, pričom žalobca bol úspešný len v dôsledku plynutia času a nezákonnému zásahu súdu, ktorý konal ultra petitem. Žalovaná bola úspešná

v celom rozsahu, nakoľko žalobca nežiadal zaplatenie splátok, ale požadoval zaplatenie celého dlhu naraz. Prirodzene, ale nastala splatnosť splátok, ktoré spotrebiteľ nezaplatil, avšak uvedené je potrebné pričítať na ťarchu žalobcu, ktorý uviedol spotrebiteľa do omylu tým, že neplatne vyhlásil predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru, a teda požadoval od spotrebiteľa zaplatenie celého dlhu naraz, a teda neumožňoval ďalej splácanie v splátkach. Navyše, v tejto otázke bol medzi stranami spor, v ktorom bol spotrebiteľ úspešný, pričom je zjavné, že úspešný bol práve preto, že vyhľadal právnu pomoc advokáta.

2.6. Žalovaná ďalej poukázala, že výrokom IV. rozsudku súd prvej inštancie zrušil neodkladné opatrenie, čo odôvodnil tým, že vo veci samej rozhodol, že žalobca má právo na úroky a poplatky z poskytnutého úveru, ktorý bol poskytnutý na základe platnej zmluvy

o spotrebiteľskom úvere. V kontexte odvolania z totožných dôvodov žalovaná napadla aj výrok IV., keďže nie je vzhľadom na nesprávnosť výroku II. vecne správny, nakoľko zo strany veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a spotrebiteľský úver je preto bezúročný a bez poplatkov.

3.1. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

3.2. Vo vzťahu k námietke skúmania bonity s poukazom na bod 38. rozsudku uviedol, že

v konaní bolo preukázané, že si splnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách pre spotrebiteľov čo do splnenia požiadavky odbornej starostlivosti pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka splácať spotrebiteľský úver. Nestotožnil sa so záverom žalovanej, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, nakoľko si žalobca nespĺnil povinnosť vykonať lustrácie vo vzťahu k bankovým registrom. Register úverov, v ktorom vykonával lustrácie žalobca, okrem údajov o spotrebiteľských úveroch poskytovanými nebankovými subjektami rovnako poskytuje údaje aj o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch,

ktoré poskytujú spotrebiteľovi banky alebo pobočky zahraničných bánk v Slovenskej republike, pričom výsledky lustrácie žalobcovi nijak nenapovedali, že by žalovaná bola dlžníkom z úverového vzťahu voči akejkoľvek banke. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že aj napriek skutočnosti, že v priebehu dokazovania vyplynulo, že žalovanej boli poskytnuté úvery bankovými subjektami, nemožno túto skutočnosť v nadväznosti na úkony vykonané žalobcom pri lustrácii záväzkov žalovanej, ako aj na základe informácií poskytnutých samotnou žalovanou vyhodnotiť ako porušenie povinnosti žalobcu postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej.

3.3. K námietke ne ultra petitem mal žalobca za to, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď dospel ku záveru, že napriek skutočnosti, že podľa názoru súdu prvej inštancie nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, došlo k splatnosti celého úveru v súlade s ustanovením zmluvy o spotrebiteľskom úvere ku dňu 17.08.2022, v dôsledku čoho bola žalovaná od nasledujúceho dňa v omeškaní so zaplatením celej nesplatennej istiny úveru a celého dojednaného úroku. Podľa žalobcu súd prvej inštancie neprekročil rámec žalobného petitu, nakoľko z titulu neuhradených splátok, ktoré sa stali splatnými ku dňu riadneho ukončenia zmluvy dňa 17.08.2022 priznal žalobcovi sumu 5.614,85 Eur, oproti žalobcom uplatnenej sume 5.624,05 Eur. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v súlade s ustálenou judikatúrou je súd viazaný žalobným návrhom, nie však jeho právnou kvalifikáciou (R 59/2020). Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Nie je porušením ne ultra petitem, ak súd formulačne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, keď návrhu žalobcu vyhovie. Súd musí výrovkovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná (I. ÚS 122/2012). Podľa názoru žalobcu ku zmene skutkového základu nedošlo, nakoľko sa stále jedná o nárok žalobcu na zaplatenie splátok úveru zo spotrebiteľskej zmluvy. To, že súd prvej inštancie vyhodnotil, že nárok na ne nevznikol z titulu predčasného zosplatnenia (ktoré vyhodnotil ako neplatné), ale z titulu splatnosti celého úveru ku dňu 17.08.2022 v súlade s ustanoveniami samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predstavuje len zmenu právnej kvalifikácie, na ktorú je súd oprávnený. Súd prvej inštancie teda uplatnil správny procesný postup, keď v dôsledku vyhodnotenia predčasnej splatnosti úveru za neplatnú bez ďalšieho žalobu nezamietol.

4. V odvolacej replike žalovaná mala za to, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol prostriedky procesného útoku týkajúce sa toho, ako veriteľ overoval bonitu žalovaného a bližšie charakterizoval úverové registre s tým že ide o novoty v odvolacom konaní v zmysle ustanovenia § 366 CSP a súd na ne nie je oprávnený prihliadať. Z dôvodu právnej istoty, poprela uvedené skutkové tvrdenia a prostriedky procesného útoku žalobcu. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu ultra petitem v celom rozsahu odkázala na svoju argumentáciu v odvolaní.

5. V odvolacej duplike žalobca zotrval na svojich vyjadreniach v konaní. Nestotožnil sa so s tvrdením žalovanej, že skutočnosti ním uvedené vo vyjadrení k odvolaniu ohľadom posudzovania bonity žalovanej, konkrétne lustrácie žalobcu v registroch, by mali predstavovať novoty v odvolacom konaní. Ide o skutočnosti, ktoré boli v rámci dokazovania preukázané, kedy žalovaný v rámci vyjadrenia k odporu žalovanej zo dňa 31.05.2025 súdu prvej inštancie predložil potvrdenia o výkone lustrácií v Registri CRIF – nebankových subjektov ako aj Registri úverov, na základe čoho bolo zistené (a súd mal za preukázané), že na základe tohto šetrenia a z informácií dostupných v týchto registroch žalobca zistil, že žalovanej boli poskytnuté 2 spotrebiteľské úvery od nebankových subjektov, pričom výsledky lustrácie nenaznačovali, že by bol žalovanej poskytnutý bankový úver. Uvedené je konštatované aj v bode 6. odôvodnenia rozsudku. Skutočnosť, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu len pripomenul, že Register úverov poskytuje informácie tak o bankových ako aj nebankových úveroch, neznamená a nemôže znamenať, že by takéto tvrdenie malo byť novotou v odvolacom konaní, nakoľko prostriedok procesnej obrany – doloženie výsledkov lustrácie v Registri úverov a Registri CRIF bol uplatnený štandardne v rámci prvostupňového konania, pričom tento dôkaz bol riadne v rámci prvostupňového konania vykonaný.

6. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) pričom dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 CSP.

8. Ako dôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku porušenia zásady ne ultra petitem.

9. Podľa § 216 ods. 1 a 2 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Občianske súdne konanie je ovládané dispozičnou zásadou a spravidla začína na základe návrhu na začatie konania (žaloby). Z dispozičného princípu vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Žalobný návrh (petit) je obligatórnou náležitosťou žaloby (§ 132 ods. 1 CSP). Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú. Zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než ktorého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzeným žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Naopak však nie je porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/15/2010 zo dňa 27. júla 2011).

11. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky. Súd je limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, ktoré sú podkladom pre určenie predmetu dokazovania. V tejto súvislosti neprichádza do úvahy, aby predložená listina (listiny) nahradila podstatné skutkové tvrdenia strán konania. Procesná aktivita a zodpovednosť strán konania by tým bola popretá a prenesená na súd.

12. Žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, ktoré súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako neplatné z dôvodu neuvedenia, pre ktorú omeškanú splátku žalobca využil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Nesprávny bol však následný postup súdu prvej inštancie, ak žalobe čiastočne vyhovel na tom skutkovom základe, že v čase rozhodovania súdu uplynul termín konečnej splatnosti celého úveru podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čím došlo k porušeniu zásady ne ultra petitem. Civilný sporový poriadok upravuje výnimku, keď súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, avšak musí ísť o prípad, ak z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami, o takúto situáciu však v okolnostiach posudzovanej veci nešlo.

13. V tomto smere dáva odvolací súd do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. februára 2024, v ktorom najvyšší súd uviedol: "20. Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplateniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúci za to, že k zosplateniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), naviac s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitem“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces."

14. Odvolací súd ďalej dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR č. k.

I. ÚS 528/2024-12 zo dňa 2. októbra 2024, ktorým ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť proti citovanému uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. februára 2024 a v ktorom ústavný súd uviedol: "23. Na tomto mieste ústavný súd hodnotí námietku sťažovateľky, ktorou neguje záver o postupe ultra petitum len odkazom na to, že jej bolo prisúdené menej, ako žiadala v žalobe, s ohľadom na rozhodovacou činnosťou najvyššieho súdu a ústavného súdu judikovanú nemožnosť priznať plnenie z iného skutkového stavu, ako toho, ktorý bol v žalobe tvrdený žalobcom, za prima facie nedôvodnú. Rovnako nedôvodný je aj odkaz sťažovateľky na skutočnosť, že zo samotných skutkových zistení vyplynulo, že pohľadávka z úverovej zmluvy nie je splnená, keďže z dispozičného princípu, ktorý ovláda civilné sporové konanie, vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z uvedeného dôvodu má teda pre posúdenie dodržania zásady viazanosti súdu petitom rozhodujúci význam skutkový základ tak, ako ho vymedzil žalobca v žalobe, pričom tento je nosným pre skutkové zistenia, z ktorých súd následne pri právnom posúdení vychádza. Napokon ani odkaz sťažovateľky na § 293 CSP, ktorý chráni spotrebiteľa tým, že si môže byť istý predmetom sporu, nie je dôvodný. Legislatívne ukotvená nemožnosť zmeny žaloby v spotrebiteľskej agende totiž nevylučovala možnosť sťažovateľky v záujme vyhnúť sa neúspechu v spore pri existujúcom vedomí o pochybnostiach preukázania zosplatenia úveru, aby vo veci podala žalobu o zaplatenie nezaplatených dlžných splátok."

15. Ako dôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku vzťahujúcu sa k splneniu si povinnosti veriteľa pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

18. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

19. Vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.07.2017 je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, pričom právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

20. Z rozsudku Súdneho dvora z 18. decembra 2014 vo veci C-449/13 vyplýva, že veriteľ musí v každom prípade a vzhľadom na osobitné skutočnosti prípadu posúdiť, či sú uvedené informácie primerané a dostatočné na ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti sa môže dostatočný charakter uvedených informácií líšiť vzhľadom na okolnosti uzatvorenia zmluvy o úvere,

osobnú situáciu spotrebiteľa a výšku úveru. Toto ohodnotenie sa môže uskutočniť prostredníctvom dokumentov preukazujúcich finančnú situáciu spotrebiteľa, ale nemožno vylúčiť, že veriteľ zohľadní aj staršie informácie o finančnej situácii záujemcu o úver, ktorými môže disponovať. Obyčajné nepodložené vyhlásenia spotrebiteľa však nemôžu byť samy o sebe dostatočné, ak k nim nie sú pripojené dôkazy.

21. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie ako aj ďalšie nároky, ktoré na dodávateľa kladie únijské právo (čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, rozsudok Súdneho dvora zo dňa 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais SA c/a Fesih Klahan, vec C-565/12) a s poukazom na zhora uvedený § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa. Bolo na žalobcov, aby preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal.

22. Veriteľ v zmysle § 7 a § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta najmä jeho príjmy a výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

23. Žalobca na preukázanie skúmania bonity predložil žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru s uvedením minimálnych výdavkov 198,09 Eur, dotypovaných výdavkov 403,26 Eur, spolu výdavky spotrebiteľa vo výške 601,35 Eur, príjmy spotrebiteľa vo výške 794 Eur a voľné zdroje spotrebiteľa vo výške 192,65 Eur, potvrdenie zamestnávateľa o príjme za 6 kalendárnych mesiacov vo výške 832 Eur, 3 kalendárne mesiace vo výške 794 Eur, posledný kalendárny mesiac vo výške 745 Eur, výpis z účtu o prijatej platbe – príjem vo výške 757,76 Eur, výplatné pásky, lustráciu z registra CRIF – nebankových subjektov a lustráciu z Registra úverov s.r.o., z ktorých nevyplynuli žiadne aktuálne záväzky, detail pohybu na účte vo vzťahu k splateným úverom a k odoslaným platbám príjemcom MINIHOTOVOSTĚ, a. s. vo výške 375 Eur, Friendly Finance vo výške 639,37 Eur a Finzo vo výške 350 Eur.

24. Zo spisu súd prvej inštancie vyplýva, že v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaná splácala spotrebiteľské úvery zo zmluvy č. 17022014 zo dňa 19.02.2014 uzatvorenej s Consumer

Finance Holding, a. s., s výškou pôžičky 4.654,95 Eur a s výškou mesačnej splátky 153,04 Eur, zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 18.12.2015 uzatvorenej s VÚB, F., s výškou úveru 22.000 Eur a s výškou mesačnej splátky 295,40 Eur, zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2017 uzatvorenej s VÚB, a. s., s výškou úveru 9.980 Eur a výškou mesačnej splátky 165,93 Eur, z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.12.2012 uzatvorenej s Home Credit Slovakia, a. s., s výškou úverového rámca 320 Eur a s výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky.

25. S poukazom na uvedené má odvolací súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, že jeho právny predchodca dostatočným spôsobom zisťoval a správne vyhodnotil bonitu žalovanej pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovanej pred uzavretím zmluvy. Žalobcom predložený dopyt do registra CRIF – nebankových subjektov a Registra úverov s.r.o. sa týkal len úverovej zaťaženia žalovanej vo vzťahu k nebankovým subjektom. Zo spisu nevyplýva zistenie súdu prvej inštancie, že veriteľ nahliadol do registra bankových úverov. Rovnako nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že Register úverov okrem údajov o spotrebiteľských úveroch poskytovaných nebankovými subjektami poskytuje tiež údaje o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch, ktoré poskytujú spotrebiteľovi banky alebo pobočky zahraničných bánk. Register úverov s.r.o. obsahuje údaje od Novel Finance, s.r.o., POHOTOVOŠŤ, s.r.o, BENCONT COLLECTION, a.s., EOS KSI Slovensko, s.r.o., R Collectors s.r.o., ANCO FIN s.r.o., Consulting One SK, s.r.o., Blackside, a.s., iCollect, a.s., M.B.A. Consult Investments s.r.o. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov sa vynaložením odbornej starostlivosti rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Príslušným registrom v zmysle predmetného ustanovenia sa má na mysli tiež Spoločný register bankových informácií (SRBI), ktorý vznikol za účelom preverovania bonity klientov pri uzatváraní a vykonávaní obchodov s bankami, v ktorom právny predchodca žalobcu lustráciu nevykonal. Právny predchodca žalobcu nezistil úverové zaťaženie žalovanej u VÚB, a.s., Consumer Finance Holding, a.s. a Home Credit Slovakia, a.s., a tak nemal preukázané skutočné mesačné výdavky žalovanej. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov je smerodajné akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.

26. Vzhľadom na uvedené dal odvolací súd za pravdu žalovanej v tom, že v konaní postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu zásady ne ultra petitem a zároveň že žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vec mu v zmysle § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené pre predčasnosť, odvolací súd zrušil aj súvisiace napadnuté výroky IV. a V.

27. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vec opätovne prejedná popri rešpektovaní právnych záverov odvolacieho súdu s ohľadom na už prezentované a prípadne novo uplatnené prostriedky procesného útoku a obrany sporových strán s tým, že sa bude zaoberať dôvodnosťou nároku žalobcu a v závislosti od výsledkov dokazovania a ich vyhodnotenia ustáli skutkový stav potrebný pre svoje rozhodnutie a následne svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 CSP tak, aby obsahovalo dostatok dôvodov, ich uvedenie bolo zrozumiteľné a presvedčivé tak, aby bolo v plnej miere naplnené právo strán sporu na spravodlivé súdne konanie.

28. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).